

AĞDAM ƏDƏBİ MƏCLİSİ TƏQDİM EDİR

NADİR AĞDAMLI

ÇAĞIR

Eşidən olsan əgər nəsihətli sözlərimi,
Gecə yatma duasız sən o qıbləgahı çağır.
Yox yerdən xəlq eləmiş biət elə Allahına,
İslam millətinin bir odu pənahı, çağır.

Əjdaha qovsa səni sığınma kərtənkələyə,
Qeyrəti daldalayıb, nifrət eyləmə fələyə.
Gücünü ver qoluna, bir də əqlinə, ürəyə,
Üzünü qıbləyə tut, sidq ilə Allahı çağır.

Səni darda qoyacaq haqdan əlin üzsən əgər,
Demə ki, köməksizəm haq yoluna düzsən əgər.
Dar gündə köməyindir, sən ki, köməksizsən əgər,
Harayına çatacaq o şahların şahı, çağır.

Tanrı bil Allahını, şəkk edib etmə günahı,
Müsəlman millətinin bil ki, Tanrıdı pənahı,
Allahı tanıyanın bil ki, yerdə qalmaz ahı,
İnamsızlıq eləyib eyləmə günahı, çağır.

Ağdamlı, bu zülmkar insanlar nə vaxt qanacaq,
Nahaqdan qanlar töküb insanlığını danacaq.
Ey ürək yandıranlar axır ürəyin yanacaq,
Tez çatar ilahiyyə əzilənin ahı, çağır

OLARSAN

Ey mənə sataşan şair, yoxlamamış gücümüzü,
Gəl məni sən silkələmə əlimnən bezar olarsan.
Yazaram dastanımı, ağızda, dildə oxunar,
Aləm bilər yaltaqlığın, el içində car olarsan.

Tısbəğasan gir qınına, boğazını uzatma sən,
Səni dindirən yox isə hər yetənə söz atma sən.
Dinməzlərə dil açıdırıb, heç üzünü qızartma sən,
Səni biabır eylərəm, ellərdə dəskar olarsan.

Sənə çirtma vuran olsa, çalış ona vur şapalax,
Meydanda döyüşə girmə, ayaqqabın olsa şalax.
Laçın quşuna nə edər sənin kimi kor yapalaq,
Vurar səni caynağına, dost yanında xar olarsan.

Yol ilə getdiyən zaman əyər çıxsa bir kəhadan,
Qaçmağa yer axtararsan, xof edərsən əjdahadan.
Əfsanə çəkmə özünü dedim, ey binəva nadan,
Bəlkə kərtənkələ yanında sən də bir şahmar olarsan.

Nəsihətim söyləyirəm bəlkə düşünüb qanasan,
Nər ilə girmə meydana, süd əmər körpə danasan.
Çürük ağaqla tikilən etibarsız bir binasan,
Nər təpiyi dəysə sənə tamam tarimar olarsan.

Yaranmağı, yaltaqlığı, bacarırsan hər sifəti,
Əgər həqiqi şairəsən, sən unutma ədaləti,
Uyma şeytanın felinə tapdalama həqiqəti,
Həqiqət tökər gözünü, gözlərindən kor olarsan.

Belə getsə xasiyyətin insanlıqdan tez yenərsən,
Ona-buna əl açarsan, qapı-qapı dilənərsən,
Tufeyli həyat keçirib orda-burda sülənərsən,
Ya da ki, yüklənmək üçün birinə himar olarsan.

Əqli insan lovğa olmaz, çalış sadə ol həmişə,
Ağdamlıni gücsüz bilib aldatmağı etdin peşə,
Cazibəli gözlərini çox da zilləmə üzümə,
Al gözümün ziyasından axırda bimar olarsan.

DURULAN DEYİL

Düz insanlar qan ağlayır, ayrılar qalmır toyundan,
Cin də, şəyətin də gəldi, baş açmadı bu oyundan.
Qoyun dərisinə girib, qurdu seçən yox qoyundan,
Zərbələr doğruya dəyir, əyriyə vurulan deyil,
Dəhnədə bulanan sular, ayaqda durulan deyil.

Mətbuatın açarını veriblər iki dilliyə,
Düz yazanın məktubunu alıb, atır zibilliyə,
Stol arxasına keçən başqaların saymır niyə?
Həqiqətlər uzaqlaşdı yenidən qurulan deyil,
Suyumuz başdan bulanıb, ayaqda durulan deyil.

Durğunluq havadarları bölüşdürüb vəzifəni,
Düz fikiri boğmaq üçün hərə tutub bir mərəni,
Görsələr biri baş kəsir, tutarlar yazıb verəni,
İşin yaxşı yamanlığı, onlardan sorulan deyil,
Bir su ki, başdan bulanıb ayaqda durulan deyil.

Dedilər ki, hazırlaşın gedirsiniz aşkarlığa
Toplaşanda mən də baxdım dörd tərəfə sola, sağa,
Gördüm qurd ilə qoyunu, doldurublar bir otağa,
Otağın qapısı polad açılan, qırılan deyil,
O su ki, başdan bulanıb ayaqda durulan deyil.

Heylə çox savadım yoxdu seçirəm qaranı, ağı,
Lakin insan sərrafiyam, seçirəm çürüyü, sağı,
Həqiqətin qatilləri cırsalar da bu varağı,
Bir surəti qəlbimdədir, qəlbimdən silinən deyil,
Suyumuz başdan bulanıb, ayaqda durulan deyil.

Xörək əzəlki xörəkdir, istər təzə, istər boyat,
İbtidası, ya yenisi, tərsinə qurulub həyat,
Əyri fikir mis lehimlə bir-birinə olub payat,
Külək əsib tufan qopsa, heç yana burulan deyil,
Suyumuz başdan bulanıb ayaqda durulan deyil.

Həqiqəti kənar atıb, pul ilə tutan yerini,
Özünü savadlı bilib rədd eyləmə Ağdamlımı.
Həqiqətə qul yaradıb bu zaman həyatda məni,
Bu suyu haqq duruldacaq, haqq ipi qırılan deyil,
Qələmim yol tapsa suya, demərəm durulan deyil.

YAZIRAM

Şairəm, gəlməmişəm bu dünyanı dar eyləyəm,
Doğru, düzgün sözümlü söyləməyə ar eyləyəm.
Nə də səydəşi danışdı, öz-özümü xar eyləyəm,
Göz ilə xeyri, şəri görüb, həqiqət yazıram.

Xeyri bacarmayan, xəlqə zülüm eyləməsin!
Kəc baxıb doğru luğa, xəlqə yalan söyləməsin.
Yarpızı kənar edib, gəndalaşı iyləməsin!
Əyriyə lənətimi, düzlərə hörmət yazıram.

Canavar nəslə kimi çox işlədib xəlqi soyan,
Çək o tamah dişini yatma, bu qəflətdən, oyan!
Mişovultək qızılı yığmısan, ta bəsdə dayan,
Adı insan, özü heyvan, sənə nifrət yazıram.

Bu aşkarlıq dövrüdü, sözümlü söylədim yazılı,
Düşün ömrünü bir an, yığma bu qədər qızılı!
Qəbrini qazan söyər, sağikən eylə qazılı!
Bu haram adəti sən! eyləmə sənət yazıram!

Səni qəyyumu seçib, bir mahal olub nökrin,
Xəlqini soymaq olub lakin sənə dərdi-sərin,
Ağdamlı açıq dedi bu dünyanın gizli sirin,
Bu aşkarlıq dövrüdü, demə ki, xəlvət yazıram.

ŞAIRƏM

Ömrümü biçənin, ömrü-gününü
Aqibət günədək biçən şairəm.
Mərifətli, səxavətli insanın
Bir çox təqsirindən keçən şairəm.

Yaxşını yaxşıtək, pisi pis kimi,
Alovu alov tək, hisi his kimi,
Qızılı qızıltək, misi mis kimi,
Düzgün qiymət verib seçən şairəm.

Qadınlarda dili zəhrimərlərin,
Bir də nainsafın, zülmkarların,
Mənəm-mənəm deyən açıq korların,
Versələr qanımı içən şairəm.

Şüurum sərimdə olan vaxtı cəm,
Haqq ilə nahaqqı yazmaqdır peşəm,
Gecə ay, ulduzam, gündüz günəşəm,
Nə duman, nə çiskin, nə çən şairəm.

Şair Ağdamlıyam, mən oldum nadan,
Heç razı qalmadım fani dünyadan.
Lap razı getsəm də, ay alım qadan,
Bir gün bu dünyadan köçən şairəm.